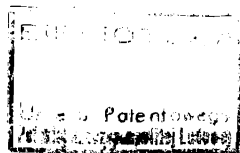

URZĄD PATENTOWY

F22g 3/100

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

N° 848.

Kl. 13 d₃.

**Schmidt'sche Heissdampf-Gesellschaft mit beschränkter Haftung,
Kassel-Wilhelmshöhe (Niemcy).**

Łącznik dla zespolenia kilku rurociągów, szczególnie rurociągów dla przegrzewaczy.

Zgłoszono: 2 lipca 1920 r.

Udzielono: 31 października 1924 r.

Pierwszeństwo: 12 sierpnia 1913 r. (Niemcy).

Wynalazek dotyczy łącznika dla zespolenia kilku rurociągów, mianowicie rurociągów dla przegrzewaczy w jeden mniej więcej w tym samym kierunku idący rurociąg. Nowe urządzenie dla zespolenia rurociągów polega na tem, że w pełnym korpusie z żelaza zostają utworzone zapomocą mechanicznej obróbki np. wiercenia, gryzowania, toczenia lub t. p. powierzchni, naprzeciwko siebie leżących, otwory, z których jeden odpowiada mniej więcej przekrojowi zbiorczego rurociągu, inne natomiast posiadają przekrój mniej więcej pojedynczego rurociągu. Otwory pojedynczych rurociągów łączą się przytem tak z otworem zbiorczego rurociągu, względnie przecinają się z nim w ten sposób, że materiał, płynący przewodami, nie zaznaje zmiany przekroju.

Wynalazek daje bardzo proste i korzystne, mało miejsca zajmujące zespolenie, które może być wykonane z łatwością i wielką szybkością.

Na rysunku wykreślono przedmiot wynalazku w trzech wykonaniach, mianowicie na fig. 1 łącznik rurowy dla parowego przegrzewacza w przekroju podłużnym, na fig. 2 przekrój po kresce 2—2 fig. 1, na fig. 3 przekrój po kresce 3—3 fig. 1, na fig. 4 łącznik rurowy w przekroju, w którym schodzą się z jednej strony rura pojedyncza, a z drugiej trzy rury, na fig. 5 przekrój po kresce 5—5 fig. 4, na fig. 6—8 przekroje trzeciego wykonania.

Na fig. 1—3 pokazano, jak służy łącznik (a) do zespolenia końców rur przegrzewacza (b) z przedziałami pudła zbiorczego

dla pary (c). Według fig. 1—2 pełen korpus (a) posiada cztery otwory (d), znajdujące się w podanym przykładzie w dolnej części i łączące się z końcami rur (b) przegrzewacza (fig. 1). Po przeciwległej stronie korpus (a) posiada dwa otwory (h), łączące się z krótkimi kawałkami rurowymi (m). Kawałki rurowe (m) wchodzą końcami, wystającymi z korpusu (a) w odpowiednie otwory (f) pudła parowego. Zarówno otwory (d), jako i (h) są utworzone mechaniczną obróbką, np. przez wiercenie, toczenie, gryzowanie i t. p. Z fig. 1—2 wynika, że otwory (d) sięgają poza płaszczyznę środkową 2—2 korpusu (a). To samo dotyczy otworów (h). Otwory dla pojedynczych rurociągów (b) przecinają się wobec tego z otworem dla rurociągu zbiorczego. Między obydwojema otworami (d) pozostaje ściana (g). Część łącznikowa (a) złączona jest z pudłem zbiorczym przez odpowiedni otwór. Rury przegrzewacza (b) mogą być połączone z korpusem (h) w rozmaity sposób. Rury mogą być wwalcowane lub też spojone z korpusem. Mogą być także wsadzone lub wśrubowane krótkie kawałki rurowe w otwory (d), a końce rur przegrzewacza mogą być następnie spojone z powyższymi krótkimi rurami.

Na fig. 4—5 wykreślono inne wykonanie łącznika. Cylindryczny korpus (a) posiada w dolnym końcu trzy otwory dla elementów (b), w górnej części natomiast jest przewidziany jeden większy otwór dla rurociągu zbiorczego (m).

Na fig. 6—8 wykreślono łącznik, służący do zespolenia trzech pojedynczych rurocią-

gów (b) z rurociągiem (m). Otwór (h) dla rurociągu (m) znajduje się w górnej części korpusu (a) i jest wdół trochę rozszerzony (fig. 8); z rozszerzeniem tem, łączą się otwory dla trzech rurociągów (b). Korpus zaopatrzone jest w otwory, przez które mogą być przełożone śruby.

Nowe urządzenie pozwala na cały szereg zmian w konstrukcji, nie wychodząc poza obręb wynalazku niniejszego.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Łącznik dla zespolenia kilku rurociągów, szczególnie rurociągów dla przegrzewaczy, w jeden rurociąg, mający mniej więcej ten sam kierunek, tem znamieny, że w pełnym korpusie (a) z żelaza utworzone są zapomocą mechanicznej obróbki (wiercenia, toczenia, gryzowania itd.) w przeciwległych powierzchniach otwory (d, h), z których jeden odpowiada mniej więcej przekrojowi rurociągu zbiorczego, drugi zaś mniej więcej przekrojowi pojedynczych rurociągów (b), przyczem otwory dla pojedynczych rurociągów łączą się, względnie przecinają się, z otworem dla rurociągu zbiorczego w ten sposób, że ciało lotne czy płynne, przepływające przez rurociągi, nie doznaje zwężenia przekroju.

2. Łącznik według zastrz. 1, tem znamieny, że otwory dla pojedynczych rurociągów (b), jako też i dla rurociągu zbiorczego, przechodzą poza płaszczyznę środkową, położoną między przeciwległymi powierzchniami łącznika (a).

Schmidt'sche Heissdampf-Gesellschaft mit beschränkter Haftung.

Zastępca: Cz. R a c z y ń s k i,
rzecznik patentowy.

